

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XX. Alia Episcoporum epistola ad eundem Constantium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

scriptiones, & nomina Episcoporum A vel Legatorum perferent; sicut iidem aliâ scripturâ Instruent tuam sanctam religiosamque prudentiam. His litteris scriptis, & Legatis ad Imperatorem missis, palatii proceres qui hæresi patrocinebantur, ipsam quidem epistolam Imperatori tradiderunt: sed Legatos minime introduxerunt, Principem publicis negotiis districtum esse asseverantes. Hæc autem idcirco faciebant, quod crederent Episcopos longioris moræ tædio cruciatos, & civitates sibi commissas revivere cupientes, vallum B quod adversus hæresin oppositum fuerat subruere ac dissipare coactum iri. Verum ista fraus nihil profuit. Nam generosi illi fidei propugnatores, alteram tursus epistolam ad Imperatorem miserunt, poscentes, ut & Legati susciperentur, & Concilium dimitteretur. Quam quidem Epistolam hic quoque apponam.

CAP. XX.

Alia Episcoporum epistola ad Constantium.

Victori Constantio Imperatori Episcopi C apud Ariminum congregati.

A CCEPIMUS litteras clementiæ tuæ, Domine Imperator glorio-
sissime, quibus significas, ob publico-
rum negotiorum necessitatem, tibi non
licuisse hæcenus Legatos nostros ad
conspectum tuum admittere: jubesq;
ut eorum reditum eo usque expecte-
mus, quoad pietas tua per illos cogno-
verit ea, quæ sunt à nobis convenienter
majorum nostrorum traditioni decre-
ta. Nos vero nunc quoque profitemur
his litteris, & affirmamus, nullatenus
nos à proposito nostro discedere. Id
enim etiam Legatis nostris mandavi-
mus. Petimus autem ut placido ac se-
reno vultu, tum præsentia mediocri-
tatis nostræ scripta jubeas perlegi, tum
ea quæ per Legatos nostros mandavi-
mus, benigne suscipias. Cæterum quam
grave sit & minime consentaneum, ut
felicissimis temporibus tuis tot Eccle-
siæ Episcopis destitutæ esse videantur,
clementia tua nobiscum intelligit. I-
terum ergo oram⁹, gloriosissime Imper-
ator, ut ante hyemis asperitatem, si id
benignitati tuæ placuerit, ad Eccle-
sias nostras remeare nos jubeas: qua-
tenus omnipotenti Deo, & Domino ac

τάς ὑπογραφάς καὶ τὰς τῶν ἐπισκόπων Φρο-
σηγορίας κομίζεσθαι, οἱ πνεῖς καὶ ἄλλοι τῶν
θεῶν γραφῶν τῶν σωστικῶν ἀναδιδάξασθαι.
Τῶν γραφῶν, καὶ τῶν πρὸς ἑσῶν ἀ-
ποσταλῶν, οἱ βασιλεῖς ᾧ δὲ ἡμεῖς ἀποσταλῶν
καὶ αἰρέσεως πρὸς ἀβύσσους, τῶν μὲν ἐπισκόπων
λαβόντες ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ. ὅθεν ἡ πρὸς
ἑσῶν εἰσαγωγή, καὶ τὰς κοινὰς εἰλείδων Φρο-
σηγορίας τὸν κρατῆρα φήσαντες ταῦτα ἡδὲ ἡμεῖς
ἡμεῖς οἱ ἐπισκόποις δυσερανοῦντας τὸ ἔργον
να τὸ μὴ ἔσθαι, καὶ τὰς ἐκείνων ἡμεῖς πολλὰς
ποθῆναι καὶ ἀλαβεῖν, ἀνακαθίστασθαι διου-
ξαι καὶ ἀλαλῦσαι τὸν καὶ τὸ αἰρέσεως ἡμεῖς
ἐπίστασθαι ἀλλ' ἔδεν ὠνήσε τὸ μηχάνη-
μα. πάλιν γὰρ ἡμεῖς οἱ πρὸς ἑσῶν πρῶτοι,
ἑτέραν ἐπιστολὴν ἡμεῖς ἐπέμψαν τῷ βασι-
λεῖ, καὶ ὅθεν πρὸς ἑσῶν δεχθῆναι καὶ σφῶν δι-
λυθῆναι ᾧ δὲ ἀκαθίστασθαι ἐπίστασθαι ἡμεῖς
τῆς συγγραφῆς.

Κεφ. κ'.

⁹ Ἀλλήλους ἀλλ' ἑσῶν ἀπ' ἑσῶν.

Νικητῆρος βασιλεῖ, ἡμεῖς οἱ ἐπίσκοποι.

Τ Ἀγαθάματα τῆς σῆς διμενείας ἐδέξα-
μεθα δὲ ἀπολαύσειν ἐξ ὅτι ἐστὶν ἀποκρίσεως,
ἀπὸ πᾶσιν ἡμεῖς ὅτι διὰ τὴν δημοσίαν ἀνάγκην,
τέως τὴν ἡμετέραν πρὸς ἑσῶν θεωρησάμενοι
ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς τὴν τῶν ἐπὶ ἀνοδῶν
ἐδέξαμεθα, ὅπως τὸν ἡμετέρον σκοπὸν καὶ τὰ
ἀγαθάματα τῶν πραγμάτων ἡμεῖς ἐπέμψαν.
ἀλλὰ μὲν ἐκείνο δὲ ἀπηγγέλλετο, ἔδεν ἡμεῖς
πρὸς ἑσῶν διὰ τὴν ἰδίαν πρὸς ἑσῶν ἀναχ-
ρησάμενοι, καὶ ἡμεῖς τῶν γράμμασι τῆς
σῆς διμενείαν ἀναδιδάσκωμεν, καὶ ᾧ δὲ ἀκα-
θίστασθαι ἡμεῖς πρὸς ἑσῶν τὰ γράμματα τῆς
ἡμετέρας ταπεινότητος, ἐν οἷς ἡμεῖς τῆς διμενείας
σε ἀποκρινόμεθα, καὶ ἐκείνη ἀπὸ τῶν
ἡμετέρων πρὸς ἑσῶν τῆς σῆς ἀλαβείας ἀνήκει
ἀπὸ τῆς ἀλάμεθα, ἡδὲ ἡμεῖς πρὸς ἑσῶν ἡμεῖς
συγγῶν καὶ ἀνακόλυσον, ἵνα ὅν τοῖς μακα-
ριώτατοις σε καί τοις τοῖς ἐκκλησιαστικῶν
ἐπισκόπων δοκῶσιν εἶναι, ἡ σῆς διμενείας ὁμοίως
ἡμῶν γνώσκῃ. διὸ δὲ πάλιν ἐξ ὅτι ἐστὶν ἀ-
ποκρίσεως δέομεθα, ἵνα πρὸς ἑσῶν τῆς σῆς
ἡμεῖς, εἰ δὲ σῆς τῆς σῆς Φιλανθρωπίας, εἰς τὰς
ἐκκλησίας ἡμεῖς ἐπανελθῆναι καὶ ἡμεῖς
ὅπως δυνηθῶμεν τῶν ἀποκρίσεως θεῶν, καὶ

